

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
7126-07

meddelad i Stockholm den 27 maj 2009

KLAGANDE

Göteborgs kommun
Social resursförvaltning
Flyktingadministration
Box 6131
400 60 Göteborg

MOTPART

Migrationsverket
Mottagningsenheten i Göteborg
428 80 Källered

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 25 oktober 2007 i mål nr 4554-06, se bilaga

SAKEN

Ersättning enligt förordningen om statlig ersättning för asylsökande m.fl.

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet.

YRKANDE M.M.

Göteborgs kommun fullföljer sin talan.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet.

Göteborgs kommun anser att en asylsökandes behov av bistånd till begravningskostnad ska tillgodoses av Migrationsverket. Av 2 kap. 2 § socialtjänstlagen

Dok.Id 72053

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-12:00
13:00-15:00

Mål nr
7126-07

(2001:453) framgår att ansvar för asylsökande regleras i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., LMA. Enligt LMA har den som omfattas av lagen rätt till bistånd enligt 17 § för sin dagliga livsföring och enligt 18 § för annat angeläget behov. Vad som kan avses med annat angeläget behov är inte exakt angivet i 7 § förordningen (1994:361) om mottagande av asylsökande m.fl., FMA. Kommunen har fullgjort sitt yttersta ansvar genom att lämna bistånd enligt socialtjänstlagen för att tillgodose ett biståndsbehov för vilket en annan huvudman, Migrationsverket, ansvarar.

Migrationsverket vidhåller sin tidigare meddelade ståndpunkt samt anför att bistånd enligt LMA inte kan lämnas till en avliden, eftersom avlidna inte tillhör personkretsen enligt lagen.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 4 kap. 1 § första stycket socialtjänstlagen har den som inte själv kan tillgodose sina behov eller kan få dem tillgodosedda på annat sätt rätt till bistånd av socialnämnden för sin försörjning och för sin livsföring i övrigt. Av praxis framgår att dödsbo har att slutligt svara för begravningskostnader samt att dödsbo som saknar tillgångar till betalning av begravningskostnaderna kan vara berättigat till bistånd enligt bestämmelsen (se bl.a. RÅ 1988 ref. 67).

Enligt 1 § första stycket LMA ges i lagen bestämmelser om bl.a. bistånd till utlänningar som 1. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige enligt 4 kap. 1 eller 2 § utlänningslagen (2005:716) (asylsökande), 2. har beviljats uppehållstillstånd med tillfälligt skydd eller uppehållstillstånd efter tillfälligt skydd med stöd av bestämmelserna i 21 kap. 2, 3, 4 eller 6 § utlänningslagen och som inte är folkbokförda här i landet, eller 3. har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige och av särskilda skäl medgetts rätt att vistas här medan ansökan prövas.

Av 3 § tredje och fjärde styckena LMA framgår att Migrationsverket svarar för att bistånd enligt LMA lämnas till utlänningar som avses i 1 § första stycket 1 och 2, medan bistånd till dem som avses i 1 § första stycket 3 lämnas av socialnämnden i den kommun där utlänningen vistas.

En utlänning som omfattas av lagen och som saknar egna medel har enligt 17 § rätt till bistånd för sin dagliga livsföring (dagersättning). Föreligger annat angeläget behov har enligt 18 § utlänningen rätt till särskilt bistånd för det (särskilt bidrag).

Enligt 19 § LMA fastställer regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer grunder för beräkning av de belopp som avses i bl.a. 17 och 18 §§ samt meddelar

Mål nr
7126-07

närmare föreskrifter om i vilka fall bl.a. särskilt bidrag får beviljas. Sådana föreskrifter finns i 7 § FMA. Särskilt bidrag lämnas för kostnader som uppstår på grund av särskilda behov. Det får avse kostnader som är nödvändiga för en dräglig livsföring, t.ex. kostnader för vinterkläder, glasögon, kosttillskott, handikapputrustning och spädbarnsutrustning.

Av 23 § LMA framgår att en kommun som lämnat bistånd enligt lagen har rätt till ersättning från staten för biståndet.

Ytterligare bestämmelser finns i förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen). I 3 § sägs att en kommun har rätt till ersättning för bistånd som den har betalat enligt LMA. Enligt 9 a § i förordningen har en kommun rätt till ersättning för kostnader för det bistånd som har lämnats enligt bl.a. 4 kap. 1 § socialtjänstlagen till en person som vistas här med stöd av en ansökan eller beslut om tidsbegränsat uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 § utlänningslagen.

I målet är ostridigt att AA omfattades av 1 § första stycket 1 LMA. Han avled år 2005. Kommunen beviljade dödsboet bistånd med 21 670 kr för begravningskostnader.

Frågan i målet är om kommunen har rätt till ersättning av Migrationsverket för kostnaden med stöd av 3 § asylersättningsförordningen.

Kommunen har själv uppgivit att biståndet lämnats med stöd av 4 kap. 1 § socialtjänstlagen. Under vilka förutsättningar en kommun har rätt till ersättning för kostnader för bistånd som har lämnats enligt den paragrafen regleras som nämnts i 9 a § asylersättningsförordningen. AA vistades inte i Sverige med stöd av 5 kap. 15 § utlänningslagen, och det är heller inte han personligen utan hans dödsbo som fått bistånd till begravningskostnaderna.

Kommunen synes dock mena att dödsboet var berättigat till särskilt bidrag för kostnaden med stöd av 18 § LMA, och att kommunen därför har rätt till ersättning av Migrationsverket för sitt utlägg. Särskilt bidrag enligt 18 § LMA till en utlänning som omfattas av 1 § första stycket 1 LMA svarar Migrationsverket för, och bestämmelsen kan inte anses omfatta någon annan än den asylsökande personligen. En kommun kan därför inte med stöd av den bestämmelsen av Migrationsverket beviljas ersättning för bistånd till begravningskostnad som den lämnat en asylsökandes dödsbo. Inte heller på någon annan grund kan kommunen beviljas ersättning för biståndet.

Mål nr
7126-07

Eftersom förutsättningar sålunda saknas att, inom ramen för det rådande regelverket, bevilja en kommun ersättning av statliga medel för bistånd som kommunen lämnat ett dödsbo till begravningskostnader ska överklagandet avslås.

Sten Heckscher

Marianne Eliason

Lars Wennerström

Carina Stävberg

Anna-Karin Lundin

Charlotte Mattsson
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I
Föredraget 2009-04-29